

Particularitati ale modernismului in lirica bacoviana

Opera poetica a lui Bacovia, cristalizata po deplin din punctul de vedere al temelor si al mijloacelor de expresie in anii de adolescenta ai autorului si rmasa, intr-un mod miraculos neschimbata dealungul a cinci deecenii de creatie literara e- s-a spus - monocorda.

Aceeasi tema, aceeasi atmosfera, acelasi instrumentar fac, dupa cum aprecia criticul Pompiliu Constantinescu ca toate volumele publicate in timpul vietii sa formeze "un singur poem, alcatuit prin aglutinare.

In ciuda acestei reductii, opera bacoviana opune rezistenta la interpretare, si acest fapt se intampla, paradoxal, dupa o prima senzatie de activitate totala pe care cititorul o are in fata textului.

"Stupefianta elementaritate" a acestei poezii, simplitatea nuda a limbajului redus la "gradul zero", prozaismul, "derutanta sa vizibilitate" sunt tocmai cele ce fac dificila interpretarea ei.

E uimitor cum limbajul poetic dezbracat de toate vechile sale attribute-metafore luxuriante, epitetwete rare, ambiguitate fertila-ramane esentialmente poetic, liric si, mai presus de toate, misterios.

Daca inaintea lui Bacovia, lirica se deosebise de discursurile pozaice prin densitate si adancime, in acest caz cu totul particular, ea isi etaleaza "golul". In locul aventurii sarbatoresti a limbajului, textul liric devine plat si pare o juxtapunere sacadata de notatii telegrafice, primare.

Generatii de critici au remarcat banalitatea expresiei lirice "fara figuratie", "conceptualizarea redusa", "expresiile goale", prozaice, "repetitiile inestetice" (Eugen Simion), limbajul "funciar aretoric, acropic, ametaforic, asimbolic (Dumitru Micu), "Intellectualizarea intamplatoare" (Serban Cioculescu).

Versificatia primitiva, rimele banale, dislocarile in ritm, incongruentele, stridentele - toate sunt menite sa transcrie dezordonat, fara compozitie savanta, "emotiunea rudimentara, "elementaritatea", cinestezia profund animalica", secretiunea unui organism bolnav (Eugen Lovinescu) pe care aceasta poezie o emana.

In ciuda tuturor acestor semne de depoetizare - care pun in scena de fapt, destramarea, din interior, a poeticului insusi, dezbracarea lui de glorie si fast, de limbajul figurat romantic, saturat de imagini artistice- poezia bacoviana nu face altceva decat sa-si adecveze xpresia la continut.

Limbajul poetic, perfect instrumentat, da expresie halucinanta si crispata dezagregarii constiintei, incoerentei frebrile, nevrotice, dementializarii progresive si tragice a unui eu rostitor aflat intr-o lume configurata ca spatio de teroare.

Poezia devine, altfel spus, intrument priun care se comunica, (semicoerent, sacadat) mesajul ultim, palapairea unei luciditati in regresie.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Acest mesaj electrizaza visceral, tocami pĂŞrin primitivismul mijloacelor reluate cu o mecanica abrutizanta. Nelinistea pe care o astfel de poezie o transmite se afla dincolo de cuvinte, iar luata in ansamblu, discursul poetic laminar da impresia de tipat inuman.

Asa cum intuia la 1921, unul dintre primii ei cititori, Nicolae Davidescu, poezia lui Bacovia "impresioneaza ca si strigatul enigmatic al pisicilor in noapte pe acoperisuri".